

Sygn. akt II K 37/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Frączek

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora:** Ryszarda Resztaka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 lipca 2019 roku sprawy:

P. Z.,

syna W. i D. z d. Z.,

urodz. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w nocy z 20/21 września 2018r z niestrzeżonego parkingu przy bloku nr 54 na os. (...) w G. woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim otwarciu w nieustalony sposób zamków samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...) koloru czarnego nr VIN (...) rok prod. 2008 dokonał jego kradzieży powodując tym samym straty o łącznej wartości 30.000 zł na szkodę D. S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

1. Oskarżonego **P. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to, na podstawie art. 279 § 1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 279 §1 kk przy zastosowaniu art. 37 b kk, art. 34 § 1 i § 1 a pkt. 1 kk, art. 35 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie.
2. Na podstawie art. 63 § 1 kk, na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie od dnia 28 listopada 2018 roku godzina 18:30 do dnia 20 grudnia 2018 roku godzina 18:30.
3. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w części szkody wyrządzonej przestępstwem i z tego tytułu zasądza od oskarżonego P. Z. na rzecz pokrzywdzonego D. S. kwotę 30.000,- (trzydziestu tysięcy) złotych.
4. Zasądza od oskarżonego P. Z. na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. S. tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika kwotę 1.680,- (jednego tysiąca sześciuset osiemdziesięciu) złotych.
5. Na podstawie art. 235 kpk w zw. z art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić oskarżycielowi posiłkowemu D. S. klucz do samochodu B. z logo marki – znajdujący się w aktach sprawy z k. 263.
6. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej kwotę 180, - (stu osiemdziesięciu) i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie (...),46 (jednego tysiąca trzystu dwudziestu jeden 46/100) złotych.

Sygn. akt II K 37/19

(...)

do wyroku wydanego w sprawie w stosunku do oskarżonego P. Z. w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Grajewie z dnia z dnia 12 lipca 2019 roku uznano P. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 279 § 1 kk polegającego na tym, że w nocy z 20/21 września 2018r z niestrzeżonego parkingu przy bloku nr 54 na Os. (...) w G. woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim otwarciu w nieustalony sposób zamków samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...) koloru czarnego nr VIN (...) rok prod. 2008 dokonał jego kradzieży powodując tym samym straty o łącznej wartości 30.000 zł na szkodę D. S.. Na podstawie art. 279 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37 b kk i art. 34 § 1 i § 1 a pkt. 1 kk, art. 35 § 1 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Wymierzając oskarżonemu karę Sad kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Przepisy te stanowią, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, zwłaszcza w razie popełnienia przestępstwa na szkodę osoby nieporadnej ze względu na wiek lub stan zdrowia, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Do okoliczności obciążających oskarżonego zaliczono znaczną społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu z uwagi na wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem, która wynosiła 30.000 zł, a także współdziałanie z innymi osobami, do czego się przyznał w swoich wyjaśnieniach polegające na tym, że od nieustalonych osób oskarżony przyjął urządzenie służące do pokonywania zabezpieczeń samochodu, jak również nieustalonym osobom pozostawił ukradziony samochód. Okolicznością obciążającą jest także to, że oskarżony dotychczas nie naprawił wyrządzonej przestępstwem szkody. Wreszcie, okolicznością obciążającą jest wielokrotna uprzednia karalność oskarżonego (por. treść karty karnej k. 321 – 322, treść wyroków k. 41, 421, 422). Z karty karnej oraz odpisów wyroków wydanych w sprawach P. Z. wynika, że był on już 3-krotnie skazywany, z czego dwa razy za przestępstwo niealimentacji, raz za przestępstwo oszustwa. Dotychczas wymierzano mu karę grzywny oraz kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne, które to kary – jak się okazało – nie zapobiegły powrotowi oskarżonego na drogę przestępstwa.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał tylko przyznanie się oskarżonego do winy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności oraz stopień zawinienia oskarżonego Sąd wymierzył mu za przypisany czyn – stosując art. 37 b kk – karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, wykonywanej w pierwszej kolejności po uprawomocnieniu się wyroku, uzmysłowi oskarżonemu naganność popełnionego czynu i oraz spełni swoje cele wychowawcze. Zdaniem Sądu odbywanie dłuższej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego nie odniesie celów wychowawczych, wręcz przeciwnie – może doprowadzić do dalszej demoralizacji oskarżonego, który przebywając przez dłuższy okres czasu w warunkach izolacji więziennej może utożsamiać się wartościami osadzonych i przejmować wzorce ich zachowań. Wykonywanie następnie kary ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne spełni swoje cele wychowawcze a zarazem

umożliwi P. Z. podjęcie działań zmierzających do znalezienia zatrudnienia, celem umożliwienia mu naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Zdaniem Sądu, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku Prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż kara w takim wymiarze raziłaby swoją surowością. Orzeczone wyrokiem kary odniosą nie tylko skutek wychowawczy i zapobiegawczy wobec oskarżonego, ale również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przekonując o nieopłacalności popełnionego przestępstwa.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie, poczynając od dnia zatrzymania, czyli 28 listopada 2018 roku godzina 18:30 do dnia 20 grudnia 2018 roku godz. 18:30, czyli do dnia wprowadzenia do wykonania kary 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej oskarżonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) (k. 253), po której wprowadzono oskarżonemu do wykonania karę 50 dni pozbawienia wolności orzeczoną mu w sprawie Sądu Rejonowego w (...) (k. 317).

Z uwagi na fakt, że pokrzywdzony na skutek działania oskarżonego poniósł szkodę i szkoda ta nie została do dnia dzisiejszego naprawiona, Sąd na mocy art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. S. kwoty 30.000 złotych stanowiącej równowartość ukradzonego pojazdu. Zarazem, na podstawie art. 235 kpk w zw. z art. 230 § 2 kpk nakazano zwrócić poszkodowanemu D. S. klucz do samochodu B. z logo marki – znajdujący się w aktach sprawy z k. 263.

Na podstawie art. 627 kpk i na podstawie § 11 ust. 2 pkt. 3 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku, poz. 265) zasądzono od oskarżonego P. Z. na rzecz oskarżyciela posiłkowego D. S. tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem w sprawie pełnomocnika kwotę 1.680,- złotych. Zasądzenie żądanej przez pełnomocnika stawki stanowiącej 6-krotność stawki minimalnej nie było uzasadnione, gdyż sprawa nie była skomplikowana pod względem prawnym czy faktycznym. Zasądzona kwota jest adekwatna do nakładu pracy pełnomocnika strony.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 627 kpk i z tego tytułu zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1321,46 złotych. O opłacie sądowej wyroku orzeczono błędnie, gdyż zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 2 i art. 2 ust. 1 pkt. 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) opłata ta powinna stanowić kwotę 300 złotych zaś określono ją w wymiarze 180 złotych.